

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรของ ไทย โดยข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นี้ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาจำนวน 244 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
2. เพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดิน ด้านน้ำ ด้านป่าไม้ และรวมทุกด้าน (โดยรวม)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 1 : แสดงสถานภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาคณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตาราง 1.1

สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จำนวน	ร้อยละ
1) เพศ :		
ชาย	122	50.0
หญิง	122	50.0
รวม	240	100
2) ชั้นปี :		
ปีที่ 1-2	115	52.3
ปีที่ 3-ปริญญาโท	129	47.7
รวม	244	100
3) สาขาวิชา :		
สายวิทยาศาสตร์	200	82.0
สายสังคมศาสตร์	44	18.0
รวม	244	100
4) ภูมิลำเนา :		
ในเมือง	163	66.8
นอกเมือง	81	33.2
รวม	244	100
5) การสังกัดชมรม :		
สังกัด	51	20.9
ไม่สังกัด	193	79.1
รวม	244	100

จากตารางที่ 1.1 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเป็นชายหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน กลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 1 - 2 มีประมาณร้อยละ 52 ที่เหลือเป็นกลุ่มที่อยู่ ชั้นปีที่ 3 - 4 และปริญญาโท

ในด้านสาขาวิชา ร้อยละ 82 ศึกษาอยู่ในสายวิทยาศาสตร์ และร้อยละ 18 ศึกษาอยู่ในสายสังคมศาสตร์

ในด้านภูมิฐานะเดิม ก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ นักศึกษาประมาณสองในสาม (ร้อยละ 66) อยู่ในเมืองที่เหลืออยู่นอกเมือง

ในเรื่องการสังกัดชมรม (เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม) ร้อยละ 79 ไม่สังกัดชมรมใด และร้อยละ 21 ที่สังกัดชมรม (เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม)

ตาราง 1.2

ลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จำนวน	ร้อยละ
1) การออกค่าย (จำนวนครั้ง/12 เดือน) :		
0-1 ครั้ง	190	77.8
มากกว่า 1 ครั้ง	54	22.2
รวม	244	100
ค่าเฉลี่ย (X) 0.86 ครั้ง	minimum	0 ครั้ง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.58	maximum	12 ครั้ง
2) การจัดนิทรรศการ (จำนวนครั้ง/12 เดือน) :		
0-1 ครั้ง	57	23.32
มากกว่า 1 ครั้ง	187	76.68
รวม	244	100
ค่าเฉลี่ย (X) 1.70 ครั้ง	minimum	0 ครั้ง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.50	maximum	2 ครั้ง
3) การปลูกป่า (จำนวนครั้ง/12 เดือน) :		
0-1 ครั้ง	66	27.05
มากกว่า 1 ครั้ง	178	72.95
รวม	244	100
ค่าเฉลี่ย (X) 1.77 ครั้ง	minimum	0 ครั้ง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.34	maximum	20 ครั้ง

ตาราง 1.3 การรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมและความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหา

	จำนวน	ร้อยละ	
1) การรับรู้ติดตามข่าวสาร (อ่านหนังสือพิมพ์+ฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์) : (จำนวนครั้ง/12 เดือน)			
0-10 ครั้ง	79	32.33	
มากกว่า 10 ครั้ง	165	67.67	
รวม	244	100	
ค่าเฉลี่ย (X) 9.59 ครั้ง	minimum	0 ครั้ง	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 10.61	maximum	50 ครั้ง	
2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อม (0 - 100 %)			
	ด้านป่าไม้	ด้านดิน	ด้านน้ำ
ค่าเฉลี่ย(X)	79.48	62.82	75.84
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	14.81	17.89	19.40
minimum	30	0	10
maximum	100	100	100

หมายเหตุ : 0 = ไม่มีปัญหา
100 = มีปัญหามากที่สุด

จากตารางที่ 1.2 และ 1.3 พบว่า

เรื่องการออกค่ายประมาณร้อยละ 78 ที่เคยออกค่าย 0 - 1 ครั้งในรอบ 1 ปี และประมาณร้อยละ 22 ที่เคยออกค่ายมากกว่า 1 ครั้งในรอบ 1 ปี

ในเรื่องการจัดนิทรรศการ ประมาณร้อยละ 77 เคยจัดนิทรรศการมากกว่า 1 ครั้งในรอบ 1 ปี และประมาณร้อยละ 23 เคยจัดนิทรรศการ 0 - 1 ครั้งในรอบ 1 ปี

ในเรื่องการปลูกป่าประมาณร้อยละ 73 เคยปลูกป่ามากกว่า 1 ครั้งในรอบ 1 ปี และประมาณร้อยละ 27 เคยปลูกป่า 0 - 1 ครั้งในรอบ 1 ปี

ในเรื่องการติดตามรับรู้ข่าวสารประมาณร้อยละ 88 ที่มีการติดตามรับรู้ข่าวสารมากกว่า 10 ครั้งใน 1 เดือน และประมาณร้อยละ 32 ที่มีการติดตามรับรู้ข่าวสาร 0 - 10 ครั้งใน 1 เดือน

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมนี้ โดยเฉลี่ยนักศึกษา
มองเห็นว่า ด้านป่าไม้รุนแรงมาก (เฉลี่ยระดับประมาณ 80%) ปัญหาด้านน้ำรองลงมา (เฉลี่ยระ
ดับประมาณ 75%) และด้านดินมีปัญหารุนแรงในลำดับท้ายสุด (เฉลี่ยระดับประมาณ 62%)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 : แสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษาในด้านความรู้, ความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อม
ด้านป่าไม้ ดินและน้ำ

ตารางที่ 2.1 : แสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษาในด้านความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อมด้านป่าไม้

ประเด็นที่สอบถาม	ความคิดเห็น ในเชิงลบ*	ความคิดเห็น ในเชิงบวก*
1) การใช้มาตรการด้านกฎหมายอย่างเข้มงวดต่อผู้กระทำผิดเกี่ยวกับป่าไม้ เป็นวิธีการหนึ่งที่มีผลทำให้ปริมาณของป่าไม้เพิ่มมากขึ้น	14.7	85.3
2) ปัจจุบันพบว่าการทำไร่เลื่อนลอยไม่ใช้สาเหตุการทำลายป่าไม้อีกแล้ว เนื่องจากทางราชการได้มีมาตรการที่เข้มงวด ตลอดจนการให้ความรู้, ความเข้าใจ และความช่วยเหลือต่างๆ แก่ผู้ทำไร่เลื่อนลอยอย่างเพียงพอ	55.6	44.4
3) มาตรการปิดป่าของประเทศไทย เป็นแนวปฏิบัติแนวหนึ่งในอันที่จะช่วยแก้ปัญหาการลดลงของป่าไม้ของประเทศไทยได้	32.3	67.7
4) สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาแก่ป่าไม้คือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือรับรองการทำผลประโยชน์ที่ดิน (น.ส. 3) ได้ร่วมกันทำหนังสือดังกล่าวในที่ดินของป่าสงวนแห่งชาติ	26.2	73.8

ประเด็นที่สอบถาม	ความคิดเห็น ในเชิงลบ	ความคิดเห็น ในเชิงบวก
5) ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยเรามีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักที่เพียงพอต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรป่าไม้ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่รัฐบาลและเอกชนได้พยายามให้ความรู้, ความเข้าใจต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าไม้โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ	55.3	44.7
6) ประโยชน์ทางอ้อมที่เราได้จากป่าไม้มีความสำคัญมากกว่าประโยชน์ทางตรงที่ได้จากป่าไม้ เช่นด้านเศรษฐกิจ (รายได้จากการทำไม้) และปัจจัย 4 ของมนุษย์	14.7	85.3
7) นอกจากทรัพยากรมนุษย์แล้ว ทรัพยากรป่าไม้ถือว่ามีค่าที่สำคัญที่สุด ยิ่งกว่าทรัพยากรอื่นใด	11.1	88.9
8) มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกับป่าได้โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาถ้ามนุษย์มีความรู้, ความเข้าใจ และความตระหนักต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำต่อป่า	8.2	91.8
รวมจำนวนร้อยละเฉลี่ยของนักศึกษาต่อความคิดเห็นด้านป่าไม้	27.3	72.7

* แบ่งกลุ่มของความคิดเห็นออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงลบกับกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงบวกโดยกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงลบได้แก่ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นดังนี้ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจ ส่วนกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงบวกได้แก่ที่มีระดับความคิดเห็นดังนี้คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วย

จากตารางที่ 2.1 ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นที่สอบถามออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 ประเด็นที่ให้นักศึกษามีความคิดเห็นในเชิงบวกจำนวนมาก
(มากกว่าร้อยละ 85)

กลุ่มที่ 2 ประเด็นที่ให้นักศึกษามีความคิดเห็นในเชิงบวกจำนวนปานกลาง
(มากกว่าร้อยละ 70)

กลุ่มที่ 3 ประเด็นที่ให้นักศึกษามีความคิดเห็นในเชิงบวกจำนวนน้อย
(มากกว่าร้อยละ 40)

โดยกลุ่มที่ 1 ได้แก่

- ประเด็นที่ 1. มาตรการด้านกฎหมาย ทำให้ปริมาณของป่าไม้เพิ่มขึ้น
- ประเด็นที่ 6. ประโยชน์ทางอ้อมของป่าไม้สำคัญกว่าประโยชน์ทางตรง
- ประเด็นที่ 7. ทรัพยากรป่าไม้มีความสำคัญต่อมนุษย์มากที่สุด
- ประเด็นที่ 8. มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกับป่าไม้โดยไม่เกิดปัญหา

โดยกลุ่มที่ 2 ได้แก่

- ประเด็นที่ 3. มาตรการปิดป่าช่วยแก้ปัญหาด้านป่าไม้
- ประเด็นที่ 4. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐมีผลต่อปริมาณป่าไม้

โดยกลุ่มที่ 3 ได้แก่

- ประเด็นที่ 2. ปัจจุบันการทำไร่เลื่อนลอยไม่ใช่สาเหตุการทำลายป่าอีกต่อไปแล้ว
- ประเด็นที่ 5. ปัจจุบันคนไทยมีความตระหนักมากขึ้นในเรื่องของป่าไม้

ตารางที่ 2.2 : แสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษาในด้านความคิดเห็นและความรู้ต่อสิ่งแวดล้อม
ด้านดิน โดยแบ่งกลุ่มความคิดเห็นออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นเชิง
ลบกับกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงบวก
ด้านกลุ่มความรู้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ ตอบถูก และกลุ่มที่ตอบผิด

ประเด็นที่สอบถาม (ด้านดิน)	ความคิดเห็น ในเชิงลบ	ความคิดเห็น ในเชิงบวก
ด้านความคิดเห็น		
1) การที่จะสามารถควบคุมการใช้ดินให้ถูกต้องและเหมาะสม ควรให้ที่ดินอยู่ในความควบคุมของรัฐ	74.1	47.1
2) การแบ่งโซน (Zone) การใช้ที่ดินเป็นโซนที่อยู่อาศัย โซนเพาะปลูก ฯลฯ เป็นสิ่งจำเป็นในการวางผังเมือง	13.1	86.9
	กลุ่มที่ตอบผิด	กลุ่มที่ตอบถูก
ด้านความรู้		
3) การทำไร่เลื่อนลอยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่สูง เป็นสาเหตุ ที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน	9.0	91.0
4) การเช่ากรรมของดินโดยธรรมชาติก่อให้เกิดปัญหาต่อหน้า ดินเป็นอย่างมากเพราะมีการเช่ากรรมเกิดขึ้นทุกวัน หรือ บางครั้งอาจเกิดขึ้นอย่างรุนแรง	27.0	73.0
5) การไถพรวนดินที่ถุกวิธีควรไถพรวนให้มีการพลิกดินให้น้อยที่ สุด และไถให้เป็นร่องลึกมากกว่าเป็นร่องกว้าง	53.3	46.7
6) โดยปกติเราควรไถกลับซากพืชที่เก็บเกี่ยวแล้วดีกว่าการเผา	12.3	87.7
7) สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาแกดินของประเทศไทยคือขาด การสนใจในการบำรุงรักษาดิน	11.4	88.6
8) แร่ธาตุอาหารในดินที่สูญเสียไปจากการที่พืชดูดไปใช้ใน แต่ละฤดู เมื่อคิดออกมาแล้วมีปริมาณมาก	52.9	47.1

จากตารางที่ 2.2 พบว่า

ในด้านความคิดเห็น :

ในประเด็นที่ 1. ควรมีการควบคุมการใช้ดินโดยอำนาจรัฐ
นักศึกษาส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 70) มีความคิดเห็นในเชิงลบ

ในประเด็นที่ 2. การใช้ที่ดินควรมีการแบ่งเป็นโซน (ZONE)
นักศึกษาส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 80) มีความคิดเห็นในเชิงบวก

ในด้านความรู้ :

1) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ที่ถูกต้องในระดับสูง (จำนวนมากกว่าร้อยละ 80) อยู่ 3 ประเด็น
ได้แก่ :

ประเด็นที่ 3. การทำไร่เลื่อนลอยมีผลเสียต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ประเด็นที่ 6. การเผาซากพืชดีกว่าการไถกลบ

ประเด็นที่ 7. การขาดการบำรุงดินคือปัญหาหนึ่งของดิน

2) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ที่ถูกต้องในระดับปานกลาง (จำนวนร้อยละ 70) ได้แก่ :

ประเด็นที่ 4. ปัญหาที่สำคัญของดินคือการชะกร่อนโดยธรรมชาติ

3) ประเด็นที่นักศึกษา มีความรู้ที่ถูกต้องในระดับต่ำ (จำนวนประมาณร้อยละ 50) ได้แก่ :

ประเด็นที่ 8. ดินสูญเสียธาตุอาหารให้พืชในแต่ละปีน้อยมาก

ประเด็นที่ 5. ควรไถพรวนให้มีการพลิกดินน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 2.3 : แสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษาในด้านความรู้ต่อสิ่งแวดล้อมด้านน้ำโดยแบ่งกลุ่ม
ความรู้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ตอบถูก และกลุ่มที่ตอบผิด

ประเด็นที่สอบถาม (ด้านดิน)	กลุ่มที่ตอบผิด	กลุ่มที่ตอบถูก
1) ตัวการที่ทำให้ปริมาณออกซิเจนในน้ำลดลงได้แก่สาร อินทรีย์ต่างๆ เช่น ตะกั่ว, พรอท, สารหนูหรือไซยาไนด์ ซึ่งถูกปล่อยมาพร้อมกับน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ	85.7	14.3
2) สารพิษทางการเกษตรในน้ำส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปสารละลาย มากกว่าอยู่ในรูปของสารแขวนลอยหรือตะกอน	31.1	68.9
3) การทำการเกษตรที่ผิดวิธี เช่นการทำไร่เลื่อนลอยก็เป็น สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาแก่น้ำได้	25.0	75.0
4) ปัจจุบันปัญหาหนึ่งที่กำลังมีมากขึ้นคือปัญหาน้ำเน่า เรา ไม่สามารถทำให้น้ำเน่าหมดไปได้แต่เราสามารถป้องกัน ไม่ให้เกิดน้ำเน่า หรือทำให้น้ำเน่าไม่เป็นโทษได้	17.6	82.4
5) การเก็บค่าน้ำเพื่อการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม และ การเก็บค่าธรรมเนียมน้ำทิ้งเป็นวิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหา มลพิษทางน้ำ	46.6	53.6
6) ค่า BOD ของน้ำที่เกิดจากโรงงานประกอบรถยนต์ จะมีค่า น้อยกว่าของโรงงานขะหมี่สำเร็จรูป	30.8	69.2
7) มีโอกาสเป็นไปได้ที่รัฐบาลจะมีการบรรจุนโยบาย "ภาษีมลพิษ" ขึ้นในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7	27.4	72.6
8) วัตถุประสงค์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชมีโอกาสปะปนอยู่ใน แหล่งน้ำลำธารได้โดยการที่น้ำฝนชะล้างวัตถุมีพิษที่ฉีด เคลือบผิวต้นพืชมากกว่าเกิดจากการชะล้างอุปกรณ์ทางการ เกษตรที่ใช้เกี่ยวกับวัตถุมีพิษต่าง ๆ	33.9	66.1
รวมจำนวนร้อยละเฉลี่ยของนักศึกษาของนักศึกษาต่อความรู้ด้านน้ำ	37.3	62.7

จากตารางที่ 2.3 พบว่า

- 1) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ถูกต้องในระดับสูง (มากกว่าร้อยละ 80) ได้แก่ :
ประเด็นที่ 4. เราสามารถป้องกันไม่ให้เกิดน้ำเน่าได้
- 2) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ถูกต้องในระดับปานกลาง (ประมาณร้อยละ 70) ได้แก่ :
ประเด็นที่ 2. สารพิษในน้ำมักอยู่ในรูปสารละลาย
ประเด็นที่ 3. การทำไร้ออกซิเจนทำให้เกิดปัญหาเน่าได้
ประเด็นที่ 6. ค่า BOD ของน้ำจากโรงงานประกอบรถยนต์มีมากกว่าโรงงานเบหมิสำเร็จรูป
ประเด็นที่ 7. รัฐบาลจะมีการบรรจุ "ภาษีมลพิษ" ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7
ประเด็นที่ 8. สารพิษในน้ำ เกิดจากฝนชะมากกว่าการล้างอุปกรณ์ทางการเกษตร
- 3) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ถูกต้องในระดับต่ำ (ประมาณร้อยละ 50) ได้แก่ :
ประเด็นที่ 5. การเก็บค่าธรรมเนียมน้ำทิ้งช่วยแก้ปัญหามลพิษทางน้ำ
- 4) ประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ถูกต้องในระดับต่ำมาก (ประมาณร้อยละ 15) ได้แก่ :
ประเด็นที่ 1. สารอินทรีย์ทำให้ปริมาณออกซิเจนลดลง

ในตารางต่อไปนี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านป่าไม้ ดิน น้ำ และด้านรวม ซึ่งมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ชั้นปี ภูมิฐานะ สาขาวิชา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การรับรู้ ติดตามข่าวสารสิ่งแวดล้อม และตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านดิน ด้านน้ำ ด้านป่าไม้ และด้านรวม

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม จะศึกษาความสัมพันธ์ที่ละด้าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ตาราง (ตารางละด้าน) ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านป่าไม้
2. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดิน (ตารางที่ 3.1)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำ (ตารางที่ 3.2)
4. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านรวม (ตารางที่ 3.3)

กำหนดให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาอยู่ในช่วง 0-100%

โดย 0% = ไม่มีปัญหา

100% = มีปัญหามากที่สุด

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวข้างต้นด้วยสถิติวิเคราะห์จำแนกบุคคลนั้น จำเป็นจะต้องทดสอบความเป็นอิสระของชุดตัวแปรอิสระ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ดูจากตารางภาคผนวกที่ 9) พบว่าเงื่อนไขในผลหลักของของปัญหาด้านดิน ด้านน้ำ และด้านรวมมีความเป็นอิสระต่อตัวแปรตามและผลกระทบร่วมไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นด้านป่าไม้ผลหลักไม่มีความเป็นอิสระต่อตัวแปรตามจึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์การจำแนกบุคคลได้

ดังนั้นการวิเคราะห์ในครั้งนี้นี้จึงมีอยู่ 3 ด้านได้แก่ด้านดิน ด้านน้ำและด้านรวม

ตารางที่ 3.1 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล และลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดิน

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta	ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
เพศ :					
ชาย	90	-3.18		-3.27	
หญิง	102	2.81		2.88	
			.17		.17
ชั้นปี :					
ปีที่ 1-2	110	1.60		1.41	
ปีที่ 3-ปริญญาโท	82	-2.14		-1.89	
			.03		.01
สาขาวิชา :					
สายสังคม	19	.15		-.08	
สายวิทย์	173	-1.40		.76	
			.10		.09
การฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์ :					
น้อย (0 - 20 ครั้ง/เดือน)	75	-1.25		-1.28	
มาก (มากกว่า 20 ครั้ง/เดือน)	117	.80		.82	
			.06		.06

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
การติดตามข่าวสาร (วิทยุ+โทรทัศน์+นสพ.):				
น้อย (0 - 20 ครั้ง/เดือน)	65	.17	.68	
มาก (มากกว่า 20 ครั้ง/เดือน)	127	-.09	-.35	
ภูมิสำเนา :			.01	.03
ในเมือง	124	-2.73	-2.30	
นอกเมือง	68	4.98	4.19	
การออกค่าย +การจัดนิทรรศการ :			.21	.17
0-1 ครั้ง	152	-1.43	-1.63	
มากกว่า 1 ครั้ง	40	5.45	6.20	
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์กำลังสอง (Multiple R Square)		.16		.18
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)				.326
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)				62.45

หมายเหตุ จำนวนตัวอย่างมีเท่ากับ 192 ตัวอย่าง เนื่องจากมี Missing Case (ข้อมูลที่
เครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ไม่นำไปวิเคราะห์) เท่ากับ
52 ตัวอย่าง

จากตารางที่ 3.1 พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พิจารณาได้ดังนี้ :

1) พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามโดยที่ยังไม่ได้จัดผลกระทปร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ ด้วยค่า Eta พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่มีค่า Eta สูงได้แก่ตัวแปรเรื่อง เพศ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .17 ภูมิฐานะ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .21 และการออกค่าย+การจัดนิทรรศการ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .16 ซึ่งทำให้ตัวแปรทั้ง 3 ตัวดังกล่าวมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของ ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินสูงกว่าตัวแปรอื่น

2) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเมื่อได้จัดผลกระทปร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ ด้วยค่า Beta พบว่าตัวแปร เพศ ภูมิฐานะ และการออกค่าย+การจัดนิทรรศการมีน้ำหนักของค่าสัมประสิทธิ์ใกล้เคียงกันประมาณ .17 แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัวดังกล่าวมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินสูงกว่าตัวแปรอื่น

3) พิจารณาทิศทางของความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระแต่ละตัว แล้วจากค่าที่ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n) ค่าที่เป็นบวกจะแสดงว่ามีความคิดเห็นในปัญหาฯ ว่ารุนแรงมากกว่า ส่วนค่าที่เป็นลบจะแสดงว่ามีความคิดเห็นในปัญหาฯ ว่ารุนแรงน้อยกว่า

ค่า multiple R Square (R^2)=0.106 ซึ่งหมายถึงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามซึ่งอธิบายได้ 10.6 เปอร์เซ็นต์

ค่า Grand Mean (ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นรวม) = 62.45

พิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวต่อตัวแปรตาม (โดยควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ แล้ว)

1. เพศ (X2) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 6.15 คะแนน (3.27+2.88) โดยเพศชายมีคะแนนความคิดเห็น เท่ากับ 59.18 ในขณะที่เพศหญิงมีเท่ากับ 65.33

สรุป เพศหญิงมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าเพศชาย

2. สาขาวิชา (X4) พบว่า สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีคะแนนความเห็นแตกต่างกัน 0.84 คะแนน (.08+.76) โดยสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 63.21 ในขณะที่สาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีเท่ากับ 62.37

สรุป สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์

3. **ชั้นปีที่ศึกษา (X3)** พบว่านักศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 3.30 คะแนน (1.41+1.89) โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 63.86 ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโทมีเท่ากับ 60.56

สรุป นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาโท

4. การติดตามรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

4.1 การฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (M2) พบว่า นักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 2.10 คะแนน (1.28+.82) โดยนักศึกษาที่ติดตามน้อยกว่า 20 ครั้ง มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 61.17 ในขณะที่นักศึกษาที่ติดตามมากกว่า 20 ครั้ง มีเท่ากับ 61.63

สรุป นักศึกษาที่ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดิน ว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาที่ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือน

4.2 การอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (MASS) พบว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์, ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 1.03 คะแนน (.68+.35) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 63.13 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 62.10

สรุป นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน

5. ภูมิลาเนา (X5) พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลาเนา ในเขตอำเภอเมือง และนอกเขตอำเภอเมืองมีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 6.49 คะแนน (2.30+4.19) โดยนักศึกษาที่มีภูมิลาเนา ในเขตเมืองมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 60.15 ในขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิลาเนา นอกเขตเมืองมีเท่ากับ 66.64

สรุป นักศึกษาที่มีภูมิลาเนา นอกเขตอำเภอเมืองมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้านดินว่ามีปัญหา มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลาเนา ในเขตอำเภอเมือง

6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (X96) พบว่า นักศึกษาที่เคยออกค่าย และจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี และนักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการฯ มากกว่า 3 ครั้งต่อปี มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 7.83 คะแนน (1.63+6.20) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 60.82 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 68.65

สรุป นักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากกว่า 3 ครั้งต่อปี มีความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านดินว่ามีปัญหารุนแรง มากกว่านักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี

ตาราง 3.2 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลและลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
กับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำ

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta	ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
เพศ :					
ชาย	90	-4.44		-5.10	
หญิง	102	3.92		4.50	
			.22		.25
ชั้นปี :					
ปีที่ 1-4	110	1.78		2.38	
ปริญญาโท	82	-2.38		-3.20	
			.11		.14
สาขาวิชา :					
สายวิทย์	173	-.32		3.12	
สายสังคม	19	2.93		-.34	
			.05		.05
การฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์ :					
น้อย (0-20 ครั้ง/เดือน)	75	-.64		2.42	
มาก (มากกว่า 20 ครั้ง/เดือน)	117	.41		-1.55	
			.03		.10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
การติดตามข่าวสาร :				
(วิทยุ+โทรทัศน์+นสพ.)				
น้อย (0-10 ครั้ง/เดือน)	65	-3.77	-5.73	
มาก (มากกว่า 10 ครั้ง/เดือน)	127	1.93	2.93	
			.14	.21
ภูมิฐานะ :				
ในเมือง	124	-.86	-.51	
นอกเมือง	68	1.57	.94	
			.06	.04
การออกค่าย				
+การจัดนิทรรศการ :				
0-1 ครั้ง	152	-.99	-1.15	
มากกว่า 1 ครั้ง	40	3.77	4.38	
			.10	.12
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ยกกำลังสอง (Multiple R Square)				.113
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)				.336
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)				75.65

จากตารางที่ 3.2 พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พิจารณาได้ดังนี้

1) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีค่าตัวแปรตามโดยที่ยังไม่ได้จัดผลกระทบร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ Eta พบว่าตัวแปรที่มีค่า Eta สูงได้แก่ ตัวแปรเรื่อง เพศ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .22 การติดตามข่าวสารซึ่งมีค่าเท่ากับ .24 ซึ่งทำให้ตัวแปรทั้ง 2 ตัวดังกล่าวมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำสูงกว่าตัวแปรอื่น

2) พิจารณาความสัมพันธ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม เมื่อได้จัดผลกระทบร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ Beta พบว่าตัวแปรที่มีค่า Beta สูงได้แก่ตัวแปรเรื่องเพศซึ่งมีค่าเท่ากับ ทรศการ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .12 ซึ่งทำให้ต้องแปรทั้ง 4 ตัวดังกล่าว มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำสูงกว่าตัวแปรอื่น

3) พิจารณาทิศทางของความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระแต่ละตัว โดยดูจากค่าที่ปรับตัวแปรร่วม

พบว่าค่า multiple R Square (R^2)=0.113 ซึ่งหมายถึงค่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามซึ่งเท่ากับ 11.3 เปอร์เซ็นต์

ค่า Grand Mean (ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นรวม) = 75.65

พิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวต่อตัวแปรตาม (โดยควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ แล้ว)

1. เพศ (X2) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 9.60 คะแนน (5.10+4.50) โดยเพศชายมีคะแนนความคิดเห็น เท่ากับ 70.55 ในขณะที่เพศหญิงมีเท่ากับ 90.15

สรุป เพศหญิงมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าเพศชาย

2. ชั้นปีที่ศึกษา (X3) พบว่านักศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 5.58 คะแนน (2.38+3.20) โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 78.03 ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโทมีเท่ากับ 72.45

สรุป นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาโท

3. สาขาวิชา (X4) พบว่า สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์ มีคะแนนความเห็นแตกต่างกัน 3.46 คะแนน (3.12+.34) โดยสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 78.77 ในขณะที่สาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีเท่ากับ 75.31

สรุป สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์

4. การติดตามรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

4.1 การฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (M2) พบว่า นักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 3.97 คะแนน (2.42+1.55) โดยนักศึกษาที่ติดตามน้อยกว่า 20 ครั้ง มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 78.07 ในขณะที่นักศึกษาที่ติดตามมากกว่า 20 ครั้ง มีเท่ากับ 74.10

สรุป นักศึกษาที่ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรง มากกว่านักศึกษาที่ฟังวิทยุและโทรทัศน์มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน

4.2 การอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (MASS) พบว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์, ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 8.66 คะแนน (5.73+2.93) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 63.13 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 78.58

สรุป นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรง มากกว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน

5. ภูมิสำเนา (X5) พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนา ในเขตอำเภอเมือง และนอกเขตอำเภอเมืองมีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 1.45 คะแนน (.51+.94) โดยนักศึกษาที่มีภูมิสำเนา ในเขตเมืองมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 75.14 ในขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิสำเนา นอกเขตเมืองมีเท่ากับ 76.59

สรุป นักศึกษาที่มีภูมิสำเนา นอกเขตอำเภอเมืองมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนา ในเขตอำเภอเมือง

6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (X96) พบว่า นักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี และนักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการฯ มากกว่า 3 ครั้งต่อปี มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 5.53 คะแนน (1.15+4.38) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 74.50 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 80.03

สรุป นักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากกว่า 3 ครั้งต่อปี จะมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำ มากกว่านักศึกษาที่เคยออกค่าย และจัดนิทรรศการฯ น้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี

ตาราง 3.3 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล และลักษณะกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านรวม

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
เพศ :				
ชาย	90	-3.21	-3.51	
หญิง	102	2.83	3.10	
			.22	.24
ชั้นปี :				
ปีที่ 1-4	110	1.42	1.67	
ปริญญาโท	82	-1.91	-2.24	
			.12	.14
สาขาวิชา :				
สายวิทย์	173	-.09	1.85	
สายสังคม	19	.80	-.20	
			.02	.05
การฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์ :				
น้อย (0-20 ครั้ง/เดือน)	75	-1.26	.01	
มาก (มากกว่า 20 ครั้ง/เดือน)	117	.81	-.01	
			.07	.00

ตัวแปรและกลุ่มย่อย (Variable+Category)	จำนวนตัวอย่าง (n)	ยังไม่ปรับ ค่าเบี่ยงเบน (Unadjusted Dev'n)	Eta ปรับตัวแปรอิสระ และตัวแปรร่วม (Adjusted for Independents Dev'n)	Beta
การติดตามข่าวสาร :				
(วิทยุ+โทรทัศน์+นสพ.)				
0-10 ครั้ง	65	-1.85	-2.15	
มากกว่า 10 ครั้ง	127	.95	1.10	
			.10	.11
ภูมิสำเนา :				
ในเมือง	124	-1.30	-.96	
นอกเมือง	68	2.37	1.76	
			.13	.10
การออกค่าย				
+การจัดนิทรรศการ :				
0-1 ครั้ง	152	-.96	-1.11	
มากกว่า 1 ครั้ง	40	3.65	4.22	
			.14	.16
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ยกกำลังสอง (Multiple R Square)				.119
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)				.344
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)				72.59

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 3.3 พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ดังนี้ :

1) พิจารณาจากสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามโดยที่ยังไม่ได้จัดผลกระทบรวมกับตัวแปรอื่น ๆ Eta พบว่าตัวแปรที่มีค่า Eta สูงได้แก่ตัวแปรเรื่องเพศ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .22 ชั้นปีซึ่งมีค่าเท่ากับ .12 การติดตามข่าวสารซึ่งมีค่าเท่ากับ .10 ภูมิฐานะซึ่งมีค่าเท่ากับ .13 การออกค่าย+การจัดนิทรรศการ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .14 ซึ่งทำให้ตัวแปรทั้ง 5 ตัวดังกล่าวมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมสูงกว่าตัวแปรเรื่องสาขาวิชาและเรื่องการฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์

2) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเมื่อได้จัดผลกระทบรวมกับตัวแปรอื่น Beta พบว่าตัวแปรที่มีค่า Beta สูงได้แก่ตัวแปรเรื่องเพศซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 ต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านรวมสูงกว่าตัวแปรเรื่องสาขาวิชาและเรื่องการฟังวิทยุ+ดูโทรทัศน์

3) พิจารณาทิศทางของความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระแต่ละตัว โดยดูจากค่าที่ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรร่วม

พบว่าค่า multiple R Square (R^2)=0.119 ซึ่งหมายถึงค่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามซึ่งเท่ากับ 11.9 เปอร์เซ็นต์

ค่า Grand Mean (ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นรวม) = 72.59

พิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวต่อตัวแปรตาม (โดยควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ แล้ว)

1. เพศ (X2) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 6.61 คะแนน (3.51+3.10) โดยเพศชายมีคะแนนความคิดเห็น เท่ากับ 69.08 ในขณะที่เพศหญิงมีเท่ากับ 75.69

สรุป เพศหญิงมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าเพศชาย

2. สาขาวิชา (X4) พบว่า สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 2.05 คะแนน (.20+1.85) โดยสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 74.44 ในขณะที่สาขาวิชาสายสังคมศาสตร์มีเท่ากับ 72.39

สรุป สาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่าสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์

3. ชั้นปีที่ศึกษา (X3) พบว่านักศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน 3.91 คะแนน (1.67+2.24) โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 74.26 ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโทมีเท่ากับ 70.35

สรุป นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาโท

4. การติดตามรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

4.1 การฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (M2) พบว่า นักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่ฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน .02 คะแนน (.01+.01) โดยนักศึกษาที่ติดตามน้อยกว่า 20 ครั้ง มีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 72.60 ในขณะที่นักศึกษาที่ติดตามมากกว่า 20 ครั้ง มีเท่ากับ 72.58

สรุป นักศึกษาที่ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 20 ครั้งต่อเดือนมีความคิดต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมว่ามีปัญหารุนแรง มากกว่านักศึกษาที่ฟังวิทยุและโทรทัศน์มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน

4.2 การอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (MASS) พบว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน และนักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์, ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 3.25 คะแนน (2.15+1.10) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 70.44 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 73.69

สรุป นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ มากกว่า 10 ครั้งต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมว่ามีปัญหา มากกว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์น้อยกว่า 10 ครั้งต่อเดือน

5. ภูมิลำเนา (X5) พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา ในเขตอำเภอเมือง และนอกเขตอำเภอเมืองมีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 2.72 คะแนน (1.76+.96) โดยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา ในเขตเมืองมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 71.63 ในขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา นอกเขต เมืองมีเท่ากับ 74.35

สรุป นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา นอกเขตอำเภอเมืองมีความคิดเห็นต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมว่ามีปัญหารุนแรงมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนา ในเขตอำเภอเมือง

6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (X96) พบว่า นักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี และนักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการฯ มากกว่า 3 ครั้งต่อปี มีคะแนนความคิดเห็นต่างกัน 5.33 คะแนน (1.11+4.22) โดยนักศึกษากลุ่มแรกมีคะแนนความคิดเห็นเท่ากับ 71.48 ในขณะที่กลุ่มหลังมีเท่ากับ 76.81

สรุป นักศึกษาที่เคยออกค่ายและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากกว่า 3 ครั้งต่อปี จะมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมรวม มากกว่า นักศึกษาที่เคยออกค่าย และจัดนิทรรศการฯ น้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี